

Helleenien tasavalta väittää, että Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tulkinnut väärin alkupe-
räisen yhteisymmärryspöytäkirjan 15 artiklan määräyksiä, kun se katsoi, että ennen täydentävän pöytäkirjan allekirjoitusta
tehtiin yritysten kanssa hiljaisesti 24.2.1997 sopimus hankkeen
toteuttamisesta ja tällä tavoin sisällöllisesti kumottiin edellä
mainittu 15 artiklan 1 kohta tai muutettiin sitä.

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bayerisches
Landessozialgericht (Saksa) on esittänyt 20.4.2007
— Petra von Chamier-Glisczinki v. Deutsche Angestellten-
Krankenkasse**

(Asia C-208/07)

(2007/C 155/20)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bayerisches Landessozialgericht

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Petra von Chamier-Glisczinki

Vastaaja: Deutsche Angestellten-Krankenkasse

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko asetuksen N:o 1408/71⁽¹⁾ 19 artiklan 1 kohdan a alakohtaa, tarpeen mukaan yhdessä kyseisen artiklan 2 kohdan kanssa ja ottaen huomioon EY 18, EY 39 ja EY 40 artikla yhdessä asetuksen N:o 1612/68⁽²⁾ 10 artiklan kanssa, tulkittava siten, että palkattu työntekijä, itsenäinen ammatinharjoittaja tai heidän perheenjäsenensä ei saa toimivaltaisen laitoksen puolesta raha- tai korvausetuuksia asuinpaikan laitoksesta, kun viimeksi mainitun laitoksen soveltamassa lainsäädännössä ei ole säädetty kyseisessä laitoksessa vakuutettujen osalta luontoisuuksista vaan ainoastaan rahaetuksista?
- 2) Jos tällaista oikeutta ei ole, onko EY 18, EY 39 tai EY 40 artikla huomioon ottaen olemassa oikeus vaatia toimivaltaiselta laitokselta kustannusten vastattavaksi ottamista — etukäteen annetun luvan mukaisesti — toisessa jäsenvaltiossa tapahtuvan jatkuvan hoitokotioleskelun osalta toimivaltaisessa jäsenvaltiossa maksettavien etuuksien määrän mukaisesti?

⁽¹⁾ EYVL L 149, s. 2.

⁽²⁾ EYVL L 257, s. 2.

Kanne 20.7.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Irlanti

(Asia C-211/07)

(2007/C 155/21)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiames: N. Yerrell)

Vastaaja: Irlanti

Vaatimukset

— On todettava, että Irlanti ei ole noudattanut moottoriajoneuvojen käyttöön liittyvän vastuun varalta otettavaa vakuutusta koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 30.12.1983 annetun neuvoston direktiivin ja erityisesti sen 1 artiklan 4 kohdan kolmannen alakohdan mukaisia velvoitteita, koska se on pitänyt voimassa 31.5.2004 tehdyn autovakuutus sopimuksen 5.2 ja 5.3 kohdan sekä erityisesti i) koska se on evännyt korvauksen kaikilta ajoneuvon käyttäjiltä, mikäli kaikki vahinkoon osalliset ajoneuvot ovat olleet vakuuttamattomia ja ii) koska se on rajoittanut niiden vakuuttamattomissa ajoneuvossa matkustaneiden henkilöiden korvausoikeutta, jotka eivät olleet aiheuttaneet vahinkoa tai vammaa.

— Irlanti on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Liikenneministeriön ja Motor Insurers' Bureau of Irelandin 31.5.2004 tekemän sopimuksen (jäljempänä sopimus) 5.3 kohdassa määrätään korvauksen epäämisestä **kaikilta** vakuuttamatonta ajoneuvoa kuljettavilta ajoneuvonkuljettajilta riippumatta siitä, ovat nämä aiheuttaneet onnettomuuden vai eivät, ja tämä ylittää siten direktiivin 1 artiklan 4 kohdan kolmannessa alakohdassa säädetyn korvauksen rajoittamista koskevan sallitun rajan.

Vakuuttamattomissa ajoneuvoissa matkustavien matkustajien aseman osalta sopimuksen 5.2 kohdassa määrätään yleisestä rajoituksesta korvaukseen kaikissa tilanteissa, joissa vahingon kohteeksi joutunut henkilö "tiesi tai hänen olisi kohtuudella pitänyt tietää, ettei ajoneuvossa ollut voimassaolevaa vakuutusta". **Kaikkia** vakuuttamattomissa ajoneuvoissa olevia matkustajia kohdellaan näin ollen samalla tavoin riippumatta siitä, matkustivatko he vahingon tai vammän aiheuttaneissa ajoneuvossa vai eivät. Tämä on selvästi vastoin direktiivin 1 artiklan 4

kohdan kolmannen alakohdan sanamuotoa, jolla nimenomaisesti tehdään ero näiden kahden tilanteen välillä ja rajoitetaan mahdollisuus korvauksen epäämiseen näiden henkilöiden osalta (kuljettaja mukaan lukien) **vahingon tai vamman aiheuttaneeseen ajoneuvoon.**

Valitus, jonka Indorata-Serviços e Gestão, Ld^a on tehnyt 23.4.2007 yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-204/04, Indorata-Serviços e Gestão, Ld^a v. sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit), 15.1.2007 antamasta tuomiosta

(Asia C-212/07 P)

(2007/C 155/22)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittaja: Indorata-Serviços e Gestão, Ld^a (edustaja: Rechtsanwalt T. Wallentin)

Muu osapuoli: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit)

Vaatimukset

- ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-204/04 15.1.2007 antama tuomio ⁽¹⁾ on kumottava
- sisämarkkinoiden harmonisointivirasto on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja esittää ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen valituksenalaisen päätöksen osalta neljä valitusperustetta.

Ensimmäisellä valitusperusteellaan valittaja väittää, että asiassa on rikottu asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan b alakohtaa. Toisin kuin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on katsonut, sana "HAIRTRANSFER" on rekisteröintikelpoinen, koska sen kuvitteellinen luonne tekee siitä erottamiskykyisen ja näin sillä voidaan erottaa valittajan tavarat ja palvelut muiden yritysten tavaroista ja palveluista.

Toisella valitusperusteellaan valittaja väittää, että asiassa on rikottu asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan c alakohtaa. Valittajan mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin tulkitsee ja sovelsi virheellisesti edellä mainittua säännöstä, kun se katsoi, että luokkaan 8 kuuluvien tavaroiden osalta merkki "HAIRTRANSFER" on kyseiseen luokkaan kuuluviin tavaroihin

nähdyn riittävän välittömässä ja konkreettisessa yhteydessä ja että merkki "HAIRTRANSFER" antaa merkitykselliselle yleisölle tietoja, jotka viittaavat luokkaan 22 kuuluviin tavaroihin, ja että näin ollen merkki on kokonaisuudessaan arvioituna riittävän välittömässä ja konkreettisessa yhteydessä myös luokkaan 22 kuuluviin tavaroihin nähden. Lisäksi merkillä "HAIRTRANSFER" ei voida itsessään kuvailla niitä tavaroita, joiden osalta rekisteröinti hylättiin, koska tavaralla ei voi olla "yksinomaan kuvailevaa" ominaisuutta palveluun nähden.

Kolmannessa valitusperusteessaan valittaja vetoaa yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamiseen. Sisämarkkinoiden harmonisointivirasto on nimitäin tehnyt päätöksiä, joissa yhteisön tavaramerkiksi on hyväksytty merkkejä, jotka ovat kiistatta verrattavissa riidanalaiseen sanamerkkiin. Valittaja on väittänyt ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa käydyssä menettelyssä, että esillä oleva merkki on sisämarkkinoiden harmonisointiviraston, Itävallan tavaramerkkiviraston ja lukuisten jäsenvaltioiden tavaramerkkivirastojen vakiintuneen päätöskäytännön perusteella erottamiskykyinen.

Lopuksi valittaja väittää neljännessä valitusperusteessaan, että asiassa on loukattu yhteisön oikeuden yleisiä oikeusperiaatteita. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen valituksenalaisella tuomiolla loukataan puolueettomuusvelvoitetta ja johdonmukaisen päätöksenteon periaatetta, koska yhtä ja samaa yhteisön tavaramerkkiä koskevan hakemuksen osalta suoritetaan erottelu, joka on asiallisesti perusteeton. On täysin selvää, että luokkaan 44 kuuluva palvelu "hiustenlisäys", jonka osalta rekisteröinti hylättiin, sisältyy palveluun "hiustenpidennys". Täten ei ole olemassa mitään objektiivista syytä hyväksyä merkin "HAIRTRANSFER" rekisteröimistä "hiustenpidennyksiä" koskevia palveluja varten ja samalla hylätä sen rekisteröinti "hiustenlisäyksiä" koskevien palvelujen osalta.

⁽¹⁾ EUVL C 82, s. 32.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesgerichtshof (Saksa) on esittänyt 24.4.2007 — Verlag Schawe GmbH v. Sächsisches Druck- und Verlagshaus AG

(Asia C-215/07)

(2007/C 155/23)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesgerichtshof